

РЕШЕНИЕ

№ 28601

гр. София, 31.08.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 49 състав, в
публично заседание на 23.01.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Маргарита Йорданова

при участието на секретаря Милена Чунчева, като разглежда дело номер **7410** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, във вр. с чл.172, ал. 4 от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/.

Образувано е по жалба на Л. М. Ц., ЕГН [ЕГН], с адрес: [населено място], ж.к „Д.“, [жилищен адрес] чрез пълномощник, със съдебен адрес: [населено място], [улица], ет. 5, кантора 4, срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка по чл.171, т.1, б.“б“ с № 24-0262-000066/18.06.2024 г., издадена от А. Г. Й. - мл. автоконтрольор в група ОП в РУ Е. П..

В жалбата и в депозирана по делото молба жалбоподателя твърди незаконосъобразност на оспорената заповед, като издадена в противоречие с закона и при допуснати съществени процесуални нарушения. Моли се тя да бъде отменена. Претендират се разноски.

Ответникът – А. Г. Й. - мл. автоконтрольор в група ОП в РУ Е. П., в съдебно заседание не се явява и не се представлява.

Административен съд – София -град, Трето отделение, 49 състав, като разглежда приложените по делото доказателства, намира за установено от фактическа страна следното:

На 18.06.2024 г., в 16.15 часа, в [община], на път граница М.-Гърляно-К.-П.-С.-К.-С.-Л.-Б., ПП6, км. 150, 870 с посока на движение към разклона за [населено място], Л. М. Ц. управлява лек автомобил „Пежо 206“ с рег. [рег.номер на МПС] . При проверка от полицейски служители е извършена проба на лицето за употреба на алкохол с техническо средство „Алкотест Дрегер 7510“ с фабр. № ARDM-0175, проба № 564, като е отчетен положителен резултат от 0,74 промила. Издаден е талон за медицинско изследване. За констатираното нарушение е съставен АУАН серия ГА № 1161171/18.06.2024 г. Въз основа на АУАН е издадена Заповед за прилагане на принудителна административна мярка по чл.171, т.1, б.“б“ с №24-0262-000066/18.06.2024 г.

На 18.06.2024 г. лицето се е явило за вземане на проба. Съставен е протокол за медицинско изследване и вземане на биологични проби за концентрация на алкохол в кръвта и/или употреба на наркотични вещества или техни аналози. Направено е химическо изследване за определяне на концентрацията на алкохол в кръвта, резултатите от което са обективирани в Протокол за химическо изследване за определяне на концентрацията на алкохол № 2024-ХИ-170/01.07.2024 г., видно от който в пробата на Л. Ц. е установено наличие на етилов алкохол 0,19 промила.

По делото са представени допълнителни доказателства от ответника /лист 35-36 от делото/. С оглед установеното от фактическа страна съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена в срока по чл.149, ал.1 от АПК, от надлежната страна при наличието на правен интерес, поради което същата се явява ДОПУСТИМА за разглеждане.

Разгледана по същество жалбата е ОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

По валидността на акта:

Съобразно разпоредбата на чл. 23 ЗАНН, органите, които налагат принудителните административни мерки се уреждат в съответния закон. Съгласно чл.172, ал.1 ЗДвП принудителните административни мерки по чл. 171, т. 1, 2, 2а, 4, т. 5, буква "а", т. 6 и 7 се прилагат с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по този закон съобразно тяхната компетентност или от оправомощени от тях длъжностни лица. Контролът по спазването на правилата за движение от всички участници в движението и техническата изправност на движещите се по пътя пътни превозни средства се осъществява от служби на МВР, определени от министъра на вътрешните работи /чл.165, ал.1, т.1 ЗДвП/. С оглед представените по делото доказателства, съдът приема, че заповедта е издадена от компетентен орган, отговаря на изискванията на чл. 59 от АПК и е издадена в законоустановената писмена форма, съдържа всички задължителни реквизити, включително фактическите и правните основания, послужили за издаването ѝ, с оглед на което не са налице пороци водещи до нейната нищожност.

По процесуалната и материалната законосъобразност на акта:

Съгласно чл.171 ал.1 т.1 б.“б“ от ЗДвП /в приложимата му редакция/ за осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения се прилагат следните принудителни административни мерки: временно отнемане на свидетелството за управление на моторно превозно средство на водач, който управлява моторно превозно средство с концентрация на алкохол в кръвта над 0,5 на хиляда, установена с медицинско и химическо лабораторно изследване или с изследване с доказателствен анализатор, или с друго техническо средство, определящо съдържанието на алкохол в кръвта чрез измерването му в издишания въздух, или след употреба на наркотични вещества или техни аналози, установена с медицинско и химико-токсикологично лабораторно изследване или с тест, както и който откаже да бъде проверен с техническо средство или с тест, изследван с доказателствен анализатор или да даде биологични проби за химическо изследване и/или химико-токсикологично лабораторно изследване – до решаване на въпроса за отговорността му, но за не повече от 18 месеца; при наличие на изследване от кръвна проба или изследване с доказателствен анализатор по реда на чл. 174, ал. 4 установените стойности са определящи.

П. на посочената разпоредба е императивно и при наличие на визираните предпоставки, в условията на обвързана компетентност административният орган налага предвидената по закон ПАМ, с цел осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения. За да е законосъобразно налагането на ПАМ от процесния вид, е необходимо да е установена по надлежния ред наличието на концентрация на алкохол в кръвта над 0,5 на хиляда, установена с медицинско изследване или с техническо средство, определящо съдържанието на алкохол в кръвта чрез измерването му в издишания въздух, или е под

въздействието на наркотични вещества или техни аналози или отказ да бъде проверен с техническо средство или да даде кръв за медицинско изследване.

Основателно е направеното в жалбата възражение, че от водача не е извършено посоченото нарушение в АУАН, послужил като основание за издаване на процесната заповед и налагане на ПАМ.

Видно от доказателствата по делото се установява, че лицето е било спряно за проверка в 16.15 ч. на 18.06.2024 г. на път граница М.-Гърляно-К.-П.-С.-К.-С.-Л.-Б., ПП6, км. 150, 870 с посока на движение към разклона за [населено място], като при извършеното му тестване с дрегер, уреда е отчел съдържание на алкохол в кръвта на лицето над 0,5 промила. В АУАН, въз основа на който е издадена процесната заповед за прилагане на ПАМ, изрично е записано, че жалбоподателят е управлявал МПС с концентрация на алкохол в кръвта над 0,5 промила, с което е нарушил чл. 5, ал. 3, т. 1, пр. 1 от ЗДвП.

В конкретния случай обаче, от представените доказателства по делото безспорно се установява, че с оглед на издадения талон за медицинско изследване, лицето в указания срок се е явило за взимане на проба. Съставен е протокол за медицинско изследване и вземане на биологични проби за концентрация на алкохол в кръвта и/или употреба на наркотични вещества или техни аналози/лист 16 от делото/.Направено е химическо изследване за определяне на концентрацията на алкохол в кръвта, резултатите от което са обективирани в Протокол за химическо изследване за определяне на концентрацията на алкохол № 2024-ХИ-170/01.07.2024 г. /лист 18-19 от делото/, видно от който в пробата на Л. Ц. е установено наличие на етилов алкохол 0,19 промила.

С оглед на горното съдът, при извършената проверка за законосъобразността на оспорената заповед, на всички основания, посочени в чл.146 от АПК приема, че същата следва да бъде отменена като незаконосъобразна, тъй като не са били налице законовите предпоставки за прилагане на ПАМ по чл. 171, т. 1, б. „б“ от ЗДвП.

При този изход на делото на основании чл. 143, ал. 1 от АПК на жалбоподателя следва да бъдат присъдени разноски в производството. Предвид липсата на доказателства за размера и заплащането на адвокатско възнаграждение, съдът приема, че такова не следва да бъде присъждано. В полза на жалбоподателя следва да бъдат присъдени разноски в размер на 10 лв., представляващи платена държавна такса за образуване на делото.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София-град, III отделение, 49 състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на Л. М. Ц., Заповед за прилагане на принудителна административна мярка по чл.171, т.1, б.„б“ с № 24-0262-000066/18.06.2024 г., издадена от А. Г. Й. - мл. автоконтрольор в група ОП в РУ Е. П..

ОСЪДЖА ОД на МВР – [населено място] да заплати на Л. М. Ц., ЕГН [ЕГН], с адрес: [населено място], ж.к „Д.“, [жилищен адрес] сумата от 10 лв. /десет лева/, представляваща разноски в производството.

РЕШЕНИЕТО е окончателно не подлежи на обжалване на основание чл.172, ал.5 от ЗДвП.

СЪДИЯ:

